

Explotació ramadera actual

palment són documents estrictament familiars, on s'hi segueix la successió de la propietat des de mitjans del segle XVIII, testaments, capítols matrimonials, convenis i altres, alguns molt curiosos i que procuraré comentar.

Anys enrera una Secció de la Diputació de Barcelona va interessar-se sobre «El Castellet», si existia encara, si estava reformat, si eren ruïnes... Procurarem saber més i també aclarir-ho, cas que allà tinguin més dades. Són moltes les circumstàncies que podem lligar en el nostre tema. La zona, poblada des de l'època romana, d'on resten moltes ceràmiques, terres grasses, fondes i bones, on difícilment es perd collita, aigua aprop, és a dir, zona rica. A la primera mirada, un profà diria que Can Puig té estructura de fortificació, «castell de moros», que potser sí que començà per moros, però el poble acostuma a incloure-hi els tals i d'altres que foren iguals o pitjors i no portaven tubants. Sembla més castell que estatge. Quadrada, massissa, si una finestra o finestral s'hi veu, és sobreposat i tardà, en general escaient en el lloc on deuria haver-hi una espitllera, de les quals en queden encara tres files, dues a la planta baixa i una al pis, altes, moltes tapades, però ben visibles. Tampoc es normal l'orientació del portal. Les masies solen tenir-lo orientat a migdia, aquí és a NE. Els Badia diuen que la mare, a la sortida de la casa, es trobava estranyada; seria que no veia el sol com acostumava. Aquesta cara del quadrat, la cara E, com la cara a migdia, es veuen més noves. Les cares N. i Oest són sols pedra, ben disposades en fileres regulars, rectes, amb les tres files d'espitlleres dites, que tenen un angle de tret molt ample, unes més que altres, potser foc i armes més antigues. Pareds que van dels 80 als 110 cm. Les dues cares, interior i exterior, pedra, i al mig pedra, i dalt crec argila i pedra. Els angles molt ben acabats, pedres regulars i allargades, alternant la llargada en una i altra cara, per millor co-